

แบบฝึกหัดทบทวนความรู้ เรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมังกุหนิง

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

๑. “อันอิเหนาเอามาทำเป็นคำร้อง สำหรับงานการฉลองกองกุศล
ครั้งกรุงเก่าเจ้าสตรีเรณิพนธ์ แต่เรื่องต้นตอกหายพลัดพรายไป
แต่พระองค์ทรงพิภพปรารภเล่น ใช้รำเดินแต่งละครคิดกลอนใหม่”
- เจ้าสตรีและพระองค์ ตามคำประพันธ์ข้างต้นนี้หมายถึงใคร
๑. เจ้าฟ้าสว่าง พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ
 ๒. เจ้าฟ้ากุณฑล เจ้าฟ้ามงกุฎ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ
 ๓. เจ้าฟ้ากุณฑล เจ้าฟ้ามงกุฎ เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร
 ๔. เจ้าฟ้ากุณฑล เจ้าฟ้ามงกุฎ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
๒. เจ้าฟ้ากุณฑลและเจ้าฟ้ามงกุฎ ทรงนิพนธ์เรื่องอะไร
๑. นิทานปันทิ ดาหลัง
 ๒. ประวัติศาสตร์ของชาวมลายู
 ๓. ดาหลัง อิเหนาใหญ่
 ๔. อิเหนาใหญ่ อิเหนาเล็ก
๓. คำเรื่องของเรื่องอิเหนาได้มาจากไหน
๑. ประวัติศาสตร์ของชาวจาва
 ๒. ประวัติศาสตร์ของชาวมลายู
 ๓. ประวัติศาสตร์ของชาวลังกา
 ๔. ประวัติศาสตร์ของชาวมะละกา
๔. ไทยได้เค้าเรื่องอิเหนามาทางใด ตั้งแต่สมัยใด
๑. อินเดีย สุโขทัย
 ๒. จาва กรุงธนบุรี
 ๓. มลายู อยุธยาตอนปลาย
 ๔. เขมร กรุงรัตนโกสินทร์
๕. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายสำคัญในการพระราชนิพนธ์เรื่องอิเหนาในรัชกาลที่ ๒
๑. เพื่ออนุรักษ์วรรณคดีของชาติ
 ๒. เพื่อใช้เล่นละครใน
 ๓. เพื่อให้มีความเหมาะสมสำหรับเล่นละครใน
 ๔. เพื่อปรับปรุงพระราชนิพนธ์เรื่องอิเหนาในรัชกาลที่ ๑

๖. ลักษณะละครในเป็นเช่นไร

๑. แสดงในพระราชฐาน ผู้แสดงเป็นชายล้วน
๒. แสดงในพระราชฐาน ผู้แสดงเป็นหญิงล้วน
๓. แสดงในพระราชฐาน ผู้แสดงเป็นชายล้วน เพลงเลื่องที่สุนทรียภาพ
๔. แสดงในพระราชฐาน ผู้แสดงเป็นหญิงล้วน เพลงเลื่องที่สุนทรียภาพ

๗. วรรณคดีเรื่องใดบ้างที่ใช้เป็นบทละครใน

๑. อิเหนา สังข์ทอง ไกรทอง
๒. อิเหนา ไชยเชษฐ์ คาวี
๓. อิเหนา อุณรุท รามเกียรติ์
๔. อิเหนา เวสสันดร รามเกียรติ์

๘. จากเรื่องย่อเรื่องอิเหนา แนวความคิดสำคัญของเรื่องอิเหนาคือข้อใด

๑. เสียชีพอย่าเสียสัตย์
๒. ธรรมะย่อมคุ้มครองผู้ประพฤติธรรม
๓. ที่ได้มีรัก ที่นั่นมีทุกข์
๔. ชีพบรกรรมภัยศ ยังไซ้รู้

๙. อิเหนา ได้รับยกย่องจากวรรณคดีสโมสรตามข้อใด

๑. กลอนนิทาน
๒. กลอนบทละครพูด
๓. กลอนบทละครรำ
๔. กลอนบทละครร้อง

๑๐. การอ่านอิเหนาควรฟังเพลงเรื่องใด

๑. สุนทรียภาพ
๒. คดีโลก
๓. คดีธรรม
๔. ประวัติศาสตร์

๑๑. กลอนบทละครเรื่องอิเหนามีคุณค่าเชิงวรรณคดีมรดกในแง่ใด

๑. เป็นเรื่องจริงในพระราชพงศาวดารของชาว
๒. แทรกเรื่องราวที่เป็นประเพณีต่าง ๆ ของชาวไว้ด้วย
๓. แทรกเรื่องราวที่เป็นประเพณีต่าง ๆ ของไทยไว้ด้วย
๔. เป็นที่มาในการจัดทำรำและคำร้องให้สัมพันธ์กันในละครรำ

๓. ท้าวกระป็นโกรธโอหেনาและห้ามไม่ให้เผาผีของตน

๔. ท้าวกระป็นโกรธโอหেনาถึงกับจะตัดขาดความเป็นพ่อ-ลูกกัน โดยจะไม่ให้เผาพระศพ

๑๗. “แล้วว่าอนิจจาความรัก ฟังประจักษ์ตั้งสายน้ำไหล
ตั้งแต่จะเชียวเป็นเกลียวไป ที่ไหนเลยจะไหลคืนมา
สตรีใดในพิภพจบนแดน ไม่มีใครได้แค้นเหมือนอกข้า
ด้วยไฝรักให้เกินพักตรา จะมีแต่เวทนาเป็นเนืองนิตย์”

โวหารข้างต้นนี้คือ

๑. เสาวรจนี ๒. นารีปราโมทย์ ๓. พิโรธวาที ๔. สัลลาปังคพิสัย

๑๘. “จงเร่งรีบรีพลสกลไกร ไปช่วยชิงชัยให้ทันที
ถึงไม่เลี้ยงบุษบาเห็นว่าชั่ว แต่เขารู้ยู่ที่ว่าตัวนั้นเป็นพี่
อันองค์ท้าวดาหาริบดี นั้นมิใช่อาหรือว่าไร”

คำประพันธ์ข้างต้นใช้ภาพพจน์ใด

๑. ปฏิพากย์ ๒. ปฏิปุจฉา ๓. อติพจน์ ๔. อุปมานิทศน์

๑๙. คำพูดในข้อใดมีลักษณะเป็นคำกล่าวหา

๑. ซึ่งเกิดศึกสาเหตุเภทภัย ก็เพราะใครทำความไว้งามพกตร์
๒. ครั้งหนึ่งก็ให้เสียวจา อายชวดาหาอาณาจักร
๓. มีราชธิดายาใจ แกล้งให้แต่งตัวไว้วัยวชชาย
๔. เกิดณรงค์สงครามก็เพราะใคร จนเดือดร้อนทั่วไปทั้งธานี

๒๐. ข้อใดเป็นการตัดพ้อต่อว่า

๑. พระจะไปดาหาปราบข้าศึก หรือรำลึกถึงคู่ตุนาหงัน
๒. ไหนพระผ่านฟ้าสัญญาน้อง จะปกป้องครองความพิสมัย
๓. แล้วว่าอนิจจาความรัก ฟังประจักษ์ตั้งสายน้ำไหล
๔. ด้วยไฝรักให้เกินพักตรา จะมีแต่เวทนาเป็นเนืองนิตย์

๒๑. จากข้อ ๒๐ ข้อใดเป็นการพูดเสียดสี

๑. ข้อ ๑ ๒. ข้อ ๒ ๓. ข้อ ๓ ๔. ข้อ ๔

ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๒๒-๒๔

๑. มาตรการแน่นเสียเมืองดาหา
ซึ่งเกิดศึกสาเหตุเภทภัย	จะพลอยอายุขายหน้าหรือหาไม่
ก็เพราะใครทำความไว้งามพักตร์
๒. พระเชษฐาให้สารไปก็ครั้ง
จนสลัดตัดการวิวาท์	เขายังไม่จากหมันหยา
ศึกติดพาราก็เพราะใคร
๓. การสงครามครั้งนี้มีไปช่วย
จะตัดวงศ์ตัดญาติให้ขาดไป	ยังเห็นชอบด้วยหรือโฉน
ก็ตามแต่น้ำใจจะเห็นดี
๔. แม้มียกพลขันธ์ไปพันตู
อย่าห่วงวงหนักชกซ้ำแรงคลาไคล	หาให้อยู่กับจินตะหราไม่
รีบไปให้ทันท่วงที

๒๒. ข้อใดมีน้ำเสียงต่างกับข้ออื่น

๑. ๑	๒. ๒	๓. ๓	๔. ๔

๒๓. “พระเชษฐา” ในคำประพันธ์ข้อ ๒ หมายถึงผู้ใด

๑. ท้าวกูเรป็น	๒. ท้าวดาหา	๓. ท้าวกะหมังกุหนิง	๔. ท้าวหมันหยา

๒๔. “ก็เพราะใคร” ในคำประพันธ์ข้อ ๑ และข้อ ๒ หมายถึงผู้ใด

๑. วิทยาสะกำ	๒. อิเหนา	๓. บุชบา	๔. จินตะหรา

๒๕. ข้อใดไม่มีลักษณะของนิราศ

๑. ว่าพลางทางชมคณานก	โฉนผกจับไม่อิงมี
๒. เบญจวรรณจับวัลย์ซาลี	เหมือนวันพีไกลสามสุดามา
๓. นวงนวลจับนางนวลนอน	เหมือนพีแนบนวลสมจรจินตะหรา
๔. จากพราวจับจากจันรรจจา	เหมือนจากนางสการะวาตี

ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๒๖-๒๗

๑. แล้วรีบริดจัดพลรณยุทธ์
วางกองเอื้องกันเป็นพันปลา	ตั้งที่นามครุฑปักษา
ให้โยธาคอยยิงชิงชัย
๒. ทำค่ายหน้าค่ายหลังตั้งบรรจบ
ชกปีกกาขึ้นไปถึงกัน	ยกหอรบขึ้นปรับสับวิหลัน
ผูกกราวสามชั้นชั้นชะเนาะ

๓. พอได้ศุภฤกษ์ก็ลั่นฆ้อง	ประโคนศึกก็ก้องท้องสนาม
ประโรหิตฟันไม้ข่มนาม	ทำตามตำราพิชัยยุทธ์
๔. ครั้นถึงเนินทรายชายทุ่ง	แว่นแคว้นแดนกรุงดาหา
จึงให้หยุดกองทัพตั้งพลับพลา	ที่ต้องนามครุฑาเกรียงไกร
๒๖. ข้อใดเป็นกิจกรรมที่ต่างกับข้ออื่น
๑. ๑	๒. ๒	๓. ๓	๔. ๔
๒๗. ข้อใดไม่ปรากฏความเชื่อในการศึกษาสงคราม
๑. ๑	๒. ๒	๓. ๓	๔. ๔
๒๘. ข้อใดแสดงจินตภาพต่างกับข้ออื่น
๑. เช็งแซ่เตรสังข์ฆ้องกลอง	ช่างร้องเรียกมันสนับป้า
๒. มารถคชกรรมครั้นครั้น	ดังเสียงคลื่นในสมุทรไม่ขาดสาย
๓. ตะลุมบอนพอนพันกันกลางแปลง	ต่อแย้งยุทธยิงชิงชัย
๔. เสียงโกลนกระทบแผงช้างม้า	ดังว่าเสียงพยูอึงอล
๒๙. ข้อใดมีความหมายเหมือน “วิสาสา ปรมายาติ”
๑. ชะรอยเป็นบุพเพนิวาสา	เทวาอารักษ์มาชักให้
๒. สุดแต่ว่าจิตพิศवास	ก็นับเป็นญาติกันได้
๓. อ้นองค์ท้าวดาหาธิบดี	นั่นมิใช่อาหรือว่าไร
๔. เห็นจะรักเมียจริงยิ่งกว่าญาติ	ไหนจะคลาดจากเมืองหมันหย่าได้
๓๐. ข้อใดแสดงว่าเรื่องอิเหนามีที่มาจากชวา
๑. ทำค้ายหน้าค้ายหลังตั้งบรรจบ	ยกหอรับขึ้นปรับสับวิหัลัน
๒. พุนดินเต็มตามสนามเพลาะ	ไม่ใฝ่เงาะรวงปล้องเป็นช่องปิ่น
๓. ขับม้าเลี้ยวล่อต่อแย้ง	กรายพระแสงทวนรำเป็นทำนอง
๔. พระกรกรายฉายกริชติดตาม	ไม่เช็ดขามคร้ามถอยคอยรับ

๓๑. “เห็นระตุถอยเท้าก้าวผิด พระกรายกริชแทงอกตลอดหลัง
ล้มลงต่ำตื้นสิ้นกำลัง มอดม้วยชีวังปลดปลง”
สาเหตุการตายของตัวละครในคำประพันธ์ข้างต้นนี้ตรงกับสำนวนในข้อใดมากที่สุด
๑. ตันไม้ตายเพราะลูก ๒. หิงห้อยแข่งกับแสงอาทิตย์
๓. แมงเม่าบินเข้ากองไฟ ๔. สี่เท้ายังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง
๓๒. “ทนต์แดงดังแสงทับทิม เปรศพริ้มเพรารับกับขนง
เกศपालายอนงามทรง เหวองค์สารพัดไม่ขัดตา”
ผู้มีลักษณะดังความข้างต้นคือใคร
๑. จินตะหรา ๒. มหายารัศมี ๓. วิทยาสะก้า ๔. สุหรานากง
๓๓. “มาตรแมนเสียเมืองดาหา จะพลอยอายุขายหน้าหรือหาไม่
ซึ่งเกิดศึกสาเหตุเภทภัย ก็เพราะใครทำความไว้งามพัคตร์”
คำประพันธ์ข้างต้นนี้ใช้กลวิธีทางวรรณศิลป์ตามข้อใด
๑. การใช้คำเปรียบเชิงอุปลักษณ์ ๒. การใช้อุปมานิทัศน์
๓. การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ ๔. การใช้บุคคลวัต
๓๔. ข้อความที่ขีดเส้นใต้มีความหมายตรงกับข้อใด
- “เสรีจศึกจะเข้าไปอัญชลี จะดำตีกีตามอชฌาสัย
เมื่อได้เกินแล้วก็จโนใจ ตามแต่ภูวไนยจะปรานี”
๑. ได้ทำการล่วงเกินเอาไว้มาก ๒. ได้ช้ยชนะในศึกสงครามเกินความคาดหมาย
๓. ได้สร้างความโกรธแค้นไว้มากเกินจะให้ภัย ๔. ได้กล่าวคำโอ้อวดไว้เกินความจริง
๓๕. ข้อความว่า “สุดแต่ว่าจิตพิศवास ก็นับเป็นวงศัญาดิกันได้” มีความหมายตรงกับข้อใด
๑. ความผูกพันทางใจทำให้เป็นญาติกันได้
๒. เครือญาติควรมีความผูกพันซึ่งกันและกัน
๓. ความรักที่ลึกซึ้งของชายหญิงเปรียบดังความรักของเครือญาติ
๔. ความรักอย่างเต็มตัวของสามีภรรยาเทียบเท่ากับความรักของพี่น้อง

๓๖. ข้อใดไม่มีน้ำเสียงเชิงสบประมาท

๑. จงมาเล่นทวนด้วยกันก่อน	ให้เห็นฤทธิ์รอนแก่ล้าวกล้า
๒. ตัวลืออยู่ปีกมาหงัน	ไฉ่วางค้อสญแดหว่า
๓. ไม่ควรคู่สู้รบกับเรา	ครั้นจะฆ่าเสียเล่าก็อายใจ
๔. หรือรักตัวกลัวจะม้วยชีวัน	บังคมคิดจะให้คืนไปพารา

ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๓๗-๓๘

“หวังเป็นเกือกทองรองบาทา	พระผู้วงศ์เทวอันปรากฏ
จะขอพระบุตรมียศ	ให้โอรสข้าน้อยดั่งจินดา
อันกรงไกรไอนุรุษทั้งสอง	จะเป็นทองแผ่นเดียวไปวันหน้า
ขอพำนักพักพิงพระเดชา	ไปกว่าชีวันจะบรรลัย”

๓๗. คำประพันธ์ข้างต้นใช้ภาพพจน์กี่แห่ง

๑. ๑ แห่ง	๒. ๒ แห่ง	๓. ๓ แห่ง	๔. ๔ แห่ง

๓๘. ข้อใดไม่ใช้น้ำเสียงที่ปรากฏในคำประพันธ์ข้างต้น

๑. อ่อนน้อม	๒. ถ่อมตน	๓. ยำเเกรง	๔. ทะนงในศักดิ์ศรี

๓๙. ข้อใดไม่แสดงความเป็นเหตุเป็นผล

๑. อันชิงนางอย่างนี้ไม่ผิดธรรม์	ธรรมเนียนั้นมีแต่บุราณมา
๒. แม้นไม่รู้แห่งเมืองจรกา	จะช่วยข้มรรคาบอกให้
๓. จรกาไม่มาก็ยิ่งดี	ไม่มีผู้หวงแหนกัดกัน
๔. ครั้นขอนางไม่ได้ตั้งใจ	จึงเกิดการรณรงค์ในดาหา

๔๐. “พ่อแม่เสมอพระเจ้า บนสวรรค์
ลูกมุ่นน้อมมิ่งขวัญ กราบไหว้”

ข้อใดเรียงลำดับเหตุผลเหมือนคำประพันธ์ข้างต้น

๑. อันชิงนางอย่างนี้ไม่ผิดธรรม์	ธรรมเนียนั้นมีแต่บุราณมา
๒. จำจะไปต้านต่ออรอุทธิ์	ถึงม้วยมิตมิให้ใครดูหมิ่น
๓. เราจะตัดศึกใหญ่ให้ย่อย่น	ด้วยกำลังรีพลเข้มแข็ง
๔. เห็นจะรักเมียจริงยิ่งกว่าญาติ	ไหนจะคลาดจากเมืองหมันหยาได้

๔๑. ข้อใดเป็นทรศนะเกี่ยวกับผู้หญิงที่**ไม่**ได้สะท้อนจากเรื่อง อิเหนา ตอน ตี๊กกะหมั่งกุหนิง

๑. ผู้หญิงงามเป็นชนวนของสงคราม ๒. ผู้หญิงที่แย่งสามีผู้อื่นเป็นที่น่ารังเกียจ
๓. ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วเป็นสมบัติของสามี ๔. ผู้หญิงที่เป็นม่ายชั้นหมากยอมได้รับความอับอาย

๔๒. ข้อใด**ไม่**ใช่คำพูดที่แสดงความรักศักดิ์ศรี

๑. จะสงครามตามตีติดพัน ไปกว่าชีวิตจะบรลัย
๒. ผิดก็ทำสงครามดูตามที เคราะห์ตีก็จะได้ตั้งไผ่ฝืน
๓. จำจะไปต้านต่อรอรุทธิ์ ถึงม้วยมิดมให้ใครดูหมิ่น
๔. แต่ผู้เดียวจะเคียวสงครามไป จะยากเย็นเป็นกระไรก็ตามที

๔๓. ข้อใดถ้าปรากฏในเรื่องอิเหนาจะทำให้ความตายของท้าวกะหมั่งกุหนิงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้แน่นอน

๑. อิเหนาตัดขาดจากราชวงศ์และญาติพี่น้องได้
๒. ท้าวกะหมั่งกุหนิงรักและเลี้ยงดูโอรสอย่างมีเหตุผล
๓. องค์ปะตาระกาหลาเป็นกลางในสงครามอย่างเคร่งครัด
๔. ท้าวกะหมั่งกุหนิงและโอรสมิฝีมือและเชี่ยวชาญศึกเพียงพอ

๔๔. การที่สังคามาระดาตอบคำดูหมิ่นของวิหยาสะก่าไปว่า “สุดแต่ว่าจิตพิศवास ก็นับเป็นวงศ์ญาติกันได้”

นั้นแสดงข้อคิดที่**ต่าง**จากค่านิยมของสังคมในเรื่องอิเหนาอย่างไร

๑. ความรักทำให้คบกันได้โดยไม่คำนึงถึงเกียรติ
๒. ความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริงสำคัญกว่าลาภยศ
๓. เพื่อนที่รักใคร่กันจะเข้าใจกันดีกว่าพี่น้องร่วมสายโลหิต
๔. ขาดิตระกูลไม่ใช่เครื่องขัดขวางความสัมพันธ์อันพี่น้อง

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๔๕-๔๖

“สตรีใดในพิภพจบแดน ไม่มีใครได้แค้นเหมือนอกข้า
ด้วยไผ่รักให้เกินพักตรา จะมีแต่เวทนาเป็นเนื่องนิตย์”

๔๕. ตัวละครในคำประพันธ์นี้มีอารมณ์ความรู้สึกตรงกับข้อใด

๑. โกรธ-เคียดแค้น ๒. ซ้ำใจ-น้อยใจ
๓. น้อยใจ-สงสารตนเอง ๔. แค้นเคือง-ทุกข์ใจ

๔๖. คำประพันธ์ข้างต้นกล่าวถึงความรู้สึกของตัวละครใด

๑. มหายารัศมี ๒. สการะวาตี ๓. จินตะหรา ๔. บุษบา

๔๗. ข้อใดไม่เกี่ยวกับวิถีชีวิตไทย

๑. ที่มีเกวียนเกณฑ์บรรทุกลำเลียง	ใส่เสปียงครบคนละสิบถัง
๒. อันซิงนางอย่างนี้ไม่ผิดธรรมเนียม	ธรรมเนียมนั้นมิแต่บุราณมา
๓. มือถือสมุกหมากตามยากไร่	ดอกไม้รูปเทียนถือติดมา
๔. ที่นอนหมอนมุ้งเสื่ออ่อน	ผ้าผ่อนตีสีมีในบ้าน

๔๘. คำประพันธ์ต่อไปนี้สะท้อนลักษณะใดของผู้พูดมากที่สุด

“เมื่อเรามีปัญหาการกำหนดทัพ แล้วจะกลับดอยอยู่อย่างไรได้
อายแก่ไพร่ฟ้าเสนาใน จะว่ากลัวฤทธิไกรไพริน”

๑. ความกล้าหาญ ๒. ความเสียสละ ๓. ความรับผิดชอบ ๔. ความรักศักดิ์ศรี

๔๙. ข้อใดมีทั้งข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

๑. แล้วว่าอนิจจาความรัก	พึงประจักษ์ตั้งสายน้ำไหล
ตั้งแต่จะเชี่ยวชาญเป็นเกลียวไป	ที่ไหนเลยจะไหลคืนมา
๒. ครั้นถึงเนินทรายชายทุ่ง	แวนแคว้นแดนกรุงดาหา
จึงให้หยุดกองทัพตั้งพลับพลา	ที่ต้องนามครุฑาเกรียงไกร
๓. พระมิได้ตอบคำว่าขาน	ตรัสแต่กิจการกรุงศรี
แต่ดูพระกิริยาพาที	เหมือนจะเคลื่อนคลายที่ไกรธา
๔. มาตรแมนเสียเมืองดาหา	จะพลอยอายชายหน้าหรือหาไม่
ซึ่งเกิดศึกสาเหตุเภทภัย	ก็เพราะใครทำความไว้วางมพิศตร

๕๐. ข้อความที่ขีดเส้นใต้หมายถึงใครตามลำดับ

“เมียเขา เขารัก ตั้งแก้วตา หรือจะอาจคลาดคลาเห็นผิดไป
แต่พระเชษฐา ให้หาตัว ก็ไม่มีความกลัวยังขัดได้
เกิดณรงค์สงครามก็เพราะใคร จนเดือดร้อนทั่วไปทั้งธานี
นับประสาอะไรแก่ตัวเรา ถึงตายเขาก็ไม่ดูผี”

๑. นางจินตะหรา	อิเหนา	ท้าวกุเรปัน	อิเหนา	วิหยาสะก่า	ท้าวดาหา	อิเหนา	ท้าวดาหา
๒. สองนาง	อิเหนา	ท้าวกุเรปัน	อิเหนา	อิเหนา	ท้าวดาหา	อิเหนา	ท้าวดาหา
๓. นางจินตะหรา	อิเหนา	ท้าวกุเรปัน	อิเหนา	อิเหนา	ท้าวดาหา	อิเหนา	ท้าวดาหา
๔. สามนาง	อิเหนา	ท้าวหมั่นหยง	อิเหนา	อิเหนา	ท้าวหมั่นหยง	อิเหนา	ท้าวหมั่นหยง

๕๑. ในพระราชนิพนธ์เรื่องอิเหนา มีการใช้ศัพท์ชวาจำนวนมาก ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ถูกต้อง

๑. มูลเหตุของเรื่องมาจากชวา
๒. การใช้ศัพท์ภาษาต่างประเทศเป็นความนิยมของกวีในสมัยนั้น
๓. การแทรกศัพท์ภาษาต่างประเทศเข้าไปในเรื่องแสดงภูมิรู้ของผู้แต่ง
๔. ในสมัยที่มีการแต่งวรรณคดีเรื่องนี้ไทยมีความสัมพันธ์อย่างดีกับชวา

๕๒. ข้อใดมีทั้งข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

๑. กำลังสงครามครั้งนี้
พຽ່ງนี้่น่าที่จะโรมรัน	ดูที่ยิ่งยวดกวอดขัน
พระทรงธรรม์จงทราบฝ่าธุลี
๒. สมเด็จพระบิดาให้หาพี่
ถึงสองครั้งพี่ขัดรับสั่งไว้	ใช้แต่ครั้งนี้นั้นหาไม่
ยังมีได้บอกเจ้าให้แจ้งการ
๓. อันระเด่นมนตรีกูเรปัน
ไปอยู่เมืองหมันหยากว่าปีไป	ก็ขัดข้องเคื่องกันเป็นข้อใหญ่
ที่ไหนจะยกพลมา
๔. แม้นมียกพลไกรไปช่วย
อย่าดูทั้งเปลวอัคคี	ถึงเราม้วยก็อย่ามาดูผี
แต่วันนี้ขาดกันจนบรรลัย

๕๓. ข้อใดใช้ภาพพจน์มากกว่าหนึ่งชนิด

๑. ตายระดับทับกันดังฟอนฟาง	เลื่อนองท่องซ่างเหลวไหล
๒. เปรียบหนักชนกคุณ	ชนนี้คือภูผา
๓. ปัญญาค่าเปรียบแก้ว	ก่องเก็จ
๔. ดั่งหับดับหิงห้อย	เหือดแห้งแสงหาย

ใช้บทโต้ตอบระหว่าง สังคามาระดา กับ วิหยาสะก่า ตามลำดับต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๕๔-๕๕

สังคามาระดา : ยืนม้าอยู่ตรงวิหยาสะก่า	แสร้างทำเป็นที่เย้ยหยัน
แล้วว่ใครไม่คิดแกชีวัน	จะชิงตุนาหงันพระธิดา
จงมาเล่นทวนด้วยกันก่อน	ให้เห็นฤทธิรอนแก้วกล้า
แม้ควรคู่กับวงศ์เทวา	จึงจะยกกล้าให้ไป

วิทยาสะก้า : ดูก่อนเจ้าผู้เรืองฤทธิ์รงค์ รูปทรงงามสมคมชั้น
 เชื้อชาติญาติวงศ์พงศ์พันธุ์ อยู่เขตขัณฑ์ธานีบุรีไร
 หรือเป็นวงศ์อัสสัมแดหว่า ในสิ้นคราเป็นโฉน
 จึงปั้นหน้ามาต่อฤทธิไกร ไม่กลัวชีวลัยจะมรณา

๕๔. ลักษณะคำพูดของสังคามาระดาตรงกับอภุศลกรรมข้อใดมากที่สุด

๑. กล่าวปดและลดเลี้ยว	๒. พุดจาที่เพ้อเจ้อ
๓. พุดหยาบกระทบคน	๔. ส่อเสียดเพราะเกลียดชัง

๕๕. ลักษณะการโต้ตอบของสังคามาระดาและวิทยาสะก้าตรงกับสำนวนตามข้อใด

๑. ชิงกีร์ช่าก็แรง	๒. สาวไส้ให้กากิน
๓. เกลือจิ้มเกลือ	๔. ชาติเสือไม่ทิ้งลาย ชาติชายต้องไว้ชื่อ

๕๖. คำประพันธ์ต่อไปนี้แสดงว่าผู้พูด**ไม่มี**ลักษณะตามข้อใด

“ฝ่ายเราเล่าก็สามพารา เป็นใหญ่ในขวาแ้วนแคว้น
ถึงทัฬหกราล่าสำนั้น พิไม่พรั้นให้มาสักสิบแสน
จะหักโหมโถมตีให้แตกแตน พักเดียวก็จะแล่นเข้าป่าไป”

๑. มุ่งมั่นจะเผด็จศึกให้ได้โดยเร็ว	๒. วางแผนการรบอย่างรอบคอบ
๓. หยิ่งยงในความยิ่งใหญ่ของตน	๔. เชื่อมั่นในกำลังความสามารถของตน

ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๕๗-๕๘

๑. บ้างชวนกันขึ้นบนต้นไม้มอง
หมายประมาณพวกพลสกกลไกร	แลเห็นเป็นกองทัพใหญ่
ก็ลนลานลงไปจากพฤษภา
๒. บ้างกะเกณฑ์ผู้คนอลหม่าน
ทั้งนอกเมืองในเมืองเนื่องมา	นายบ้านเที่ยวเร่งเรียกกหา
พร้อมกันยังหน้าศาลากลาง
๓. บ้างบ่าวเข้าคนละบำพานายวิง
บ้างหนามเกี่ยวหัวหูไม่รู้ตน	ประเจียดเครื่องเปลื้องทิ้งไว้เกลื่อนกล่น
ซุกซนดันไปแต่ลำพัง
๔. บ้างชวนชักพรรคพวกพี่น้อง
ซุบซิบพุดกันมิให้ดัง	ยกย้ายเงินทองไปเที่ยวฝัง
ซ่อนมิดปิดบังไม่บอกใคร

๕๗. ข้อใดแสดงภาพที่ตื่นเต้นตกใจได้แจ่มชัดที่สุด

๑. ข้อ ๑	๒. ข้อ ๒	๓. ข้อ ๓	๔. ข้อ ๔

๖๔. ข้อใดไม่ปรากฏความเชื่อในการศึกสงคราม

๑. วางกองเยื้องกันเป็นฟันปลา	ให้โยธาถอยยิงชิงชัย
๒. พอได้ศฤงฆ์ก็ถ่มขี้	ประโคมศึกก็ก้องท้องสนาม
๓. ประโรหิตฟันไม้ข่มนาม	ทำตามตำราพิชัยยุทธ์
๔. แล้ววีรบริดจัตพลรณยุทธ์	ตั้งที่นามครุฑปักษา

๖๕. ข้อใดแสดงความคิดเกี่ยวกับความรักต่างกับข้ออื่น

๑. ต้าศักดิ์หรือมารักวงศ์เทเวศร์	ให้ผิดเพศตุนาหงันอสุภยา
เหมือนนิเหนาเสาวภาคย์กับบุษบา	เออสาสึที่ใจไม่เจียมใจ
๒. เหมือนกระต่ายหมายชมจันทร์	อันสูงสุดสายตาอยู่เต็มไกล
คงมิได้เขยชมสมคิด	ต้องทนพิชความรักจนตักชัย
๓. สตรีใดในพิภพจบแดน	ไม่มีใครได้แค้นเหมือนอกข้า
ด้วยไฝรักให้เกินพักตรา	จะมีแต่เวทนาเป็นเนืองนิตย์
๔. ข้าเป็นขัตติยชาติผู้อาจหาญ	ควรห้ภรรยารักให้ประลัยหาย
อย่าเหยียดตนต่ำช้าอย่างน่าอาย	ลงมุงหมายทาสี่ไม่ดีเลย

๖๖. ข้อใดใช้กลวิธีเดียวกับคำประพันธ์ต่อไปนี้

- “ทั้งหนาวลมหนาวพรมน้ำค้างพราว ไหนจะหนาวซากผาศิลาเย็น”
๑. เป็นพุดชื่อหรือภูตผีปีศาจหลอก	ใครช่วยบอกภูตผีมานี่ประเดี๋ยว
๒. ตระเวนไพรร่อนร้องตระเวนไพร	เหมือนเวรใดให้น้ราศเสน่หา
๓. เบญจวรรณจับวัลย์ซาลี	เหมือนวันพีไกลสามสุดามา
๔. แม้เสียตาทาก็เสียวงศ์	อภัยถึงองค์อสุภยา

๖๗. คำอธิบายในข้อใดสอดคล้องกับคำประพันธ์ต่อไปนี้

“นางนวลจับนางนวลนอน	เหมือนพีแนบนวลสมจรจินตะหรา
จากพรากจับจากจันรรจา	เหมือนจากนางสการะวาตี
แขกเต้าจับเต้าร้างร้อง	เหมือนร้างห้องมาหารัศมี
นกแก้วจับแก้วพาทิ	เหมือนแก้วพีทั้งสามสิ่งความมา”
๑. ใช้อุปมาและอุปลักษณ์	๒. เป็นบทพรรณนาที่แสดงนาฏการ
๓. เป็นการแต่งทำนองนราศ	๔. ใช้ลีลาการแต่งประเภทนารีปราโมทย์